

Petites analogies

Un relat de: [Lavinia](#)

Analogies petites

Me'l trobo tot sovint amb la barra de pa calent sota el braç . És vell. Vell o no tant. I furga, furga el contenidor fins a trobar no sé què que el deixa tranquil. I el pa calent sota el braç que el deforma. I ara agafa el pa; hi fa un mos i es mira el que ha trobat: ferralla. Ferralla vella o no tant i ja el pa és brut i mossegat. Em mira, com cada mati, i em diu "Bon dia". El pa és més brut, la ferralla sembla més vella i ell s'acaba el pa abans que es refredi. "Bon dia" li contesto: "Cal reciclar", l'hi afegeixo.

Vaig a casa. El marit mira un anunci a la tele on un home vell o no tant furga el contenidor. No duu un pa sota el braç. Duu un sac on posa el que troba al contenidor: ferralla? No una cama humana. D'una dona. S'asseu i la mossega. No és calenta, ni sagna. És congelada i l'home perd una dent que la desa a la butxaca. Continua menjant i un altre sense sostre li treu la cama. Deformada a mossegades. "Bon dia i gràcies" li diu en endur-se-la. "De res. Bon dia. Vigila la dentadura." li etziba l'altre i jo des de la pel·lícula estant, me'ls miro i em miro: semblo vella o no tant. Figura que acabo de sortir de casa i abans de comprar el pa, deixo la bossa d'escombraries al contenidor i tot mirant a la càmera dic: "Cal reciclar"!!!